

Ed.

562. Frumvarp til laga

[303. mál]

um ráðstafanir í ríkisfjármálum, verðlags- og lánsfjármálum 1986.

(Eftir 2. umr. í Ed., 28. febr.)

I. KAFLI

Um lækkun gjalda og tekna í fjárlögum fyrir árið 1986.

1. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt þrátt fyrir ákvæði fjárlaga fyrir árið 1986 að lækka ríkisútgjöld um 860 000 þús. kr.

2. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt þrátt fyrir ákvæði fjárlaga fyrir árið 1986 að lækka ríkistekjur um 2 510 000 þús. kr.

II. KAFLI

Um breyting á lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

3. gr.

1. mgr. 67. gr. laganna, sbr. 3. gr. laga nr. 121/1984 og 2. gr. laga nr. 47/1985, orðist svo: Tekjuskatt manna, sem skattskyldir eru skv. 1. gr. og hafa verið heimilisfastir hér á landi allt tekjuárið, skal reikna af tekjuskattsstofni þeirra skv. 1. og 3. tölul. 62. gr. í þremur þrepum sem hér segir:

1. þrep: Af þeim hluta tekjuskattsstofns, sem ekki er yfir 200 000 kr., skal reikna 19,5%. Sé tekjuskattsstofn annars hjóna, sem skattlagt er skv. ákvæðum 63. gr., lægri en 200 000 kr. skal þó hækka þetta tekjumark hjá hinum makanum um þá upphæð sem á skortir að tekjuskattsstofn þess fyrrgreinda nái 200 000 kr. en þó ekki um hærri upphæð en 100 000 kr.

2. þrep: Af þeim hluta tekjuskattsstofns, sem umfram er það tekjumark sem nefnt er í 1. þrepi en ekki er yfir 400 000 kr., skal reikna 30,5%.

3. þrep: Af þeim hluta tekjuskattsstofns, sem er umfram 400 000 kr., skal reikna 43,5%. Frá þannig reiknuðum tekjuskatti skal síðan dreginn skattafláttur skv. 68. gr. Sú fjárhæð, sem þannig fæst, telst tekjuskattur ársins.

4. gr.

Í stað „35 000 kr.“ í 1. mgr. 68. gr. laganna, sbr. 3. gr. laga nr. 47/1985, komi: 34 705 kr.

III. KAFLI

Um breyting á lögum nr. 14/1965, um launaskatt, með síðari breytingum.

5. gr.

2. mgr. 1. gr. laganna, sbr. 2. mgr. 3. gr. laga nr. 5/1982, falli niður.

6. gr.

3. mgr. 2. gr. laganna, sbr. 2. mgr. 4. gr. laga nr. 5/1982, orðist svo:

Undanþegin skattskyldu eru vinnulaun og þóknanir:

1. fyrir störf hjá fyrirtækjum sem flokkast undir fiskverkun og iðnað skv. atvinnuvega-flokkun Hagstofu Íslands,

2. fyrir störf við fiskirækt,
3. fyrir störf við landbúnað, jafnt vinna bóndans sjálfs og þeirra sem hann greiðir laun, svo og vegna jarðræktarframkvæmda og annarra byggingarframkvæmda á bújörðum en þeirra sem tengjast fiskiræktarstöðvum,
4. fyrir störf sjómanna á íslenskum fiskiskipum, þar með talin störf hlutaráðinna landmanna, sem innt eru af hendi í tengslum við úthald skipanna til fiskveiða.

7. gr.

1. mgr. 3. gr. laganna, sbr. 1. mgr. 5. gr. laga nr. 5/1982, orðist svo:

Gjalddagar launaskatts eru sex, sbr. þó 6. gr. Gjalddagi vegna launa, sem greidd eru fyrir mánuðina janúar og febrúar, er 15. mars, fyrir mánuðina mars og apríl 15. maí, fyrir mánuðina maí og júní 15. júlí, fyrir mánuðina júlí og ágúst 15. september, fyrir mánuðina september og október 15. nóvember og fyrir mánuðina nóvember og desember 15. janúar. Eindagi er mánuði eftir gjalddaga. Beri eindaga upp á helgidag eða almennan frídag færist eindagi á næsta virkan dag á eftir. Skattinn ber launagreiðanda, ótilkvöddum, að greiða til innheimtumanns ríkissjóðs, í Reykjavík tollstjóra. Greiðslunni skal fylgja greinargerð launagreiðanda um launagreiðslur hans á hinu gjaldskylda tímabili í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður.

8. gr.

3. mgr. 5. gr. laganna, sbr. 3. mgr. 7. gr. laga nr. 5/1982, orðist svo:

Komi í ljós að aðili, sem greiða átti launaskatt skv. 3. gr., hafi vanrækt greiðslu hans að hluta eða öllu leyti eða ekki skilað greinargerð, sbr. 8. gr., skal skattstjóri ákvarða launaskattinn, sbr. 2. mgr. 3. gr., og senda tilkynningu þar um til gjaldanda og innheimtumanns.

9. gr.

1. og 2. mgr. 9. gr. laganna, sbr. 1. og 2. mgr. 11. gr. laga nr. 5/1982, orðist svo:

Reki aðili fjölþættan atvinnurekstur eða starfsemi sem ýmist er launaskattsskyld eða er undanþegin launaskatti, sbr. 1. gr. og 3. mgr. 2. gr., skal hann aðgreina launagreiðslur í bókhaldi sínu þannig að séð verði hvað af þeim tilheyri hverjum þætti.

Af launaskattsskyldum greiðslum fyrir yfirstjórn og af öðrum slíkum greiðslum, sem ekki eru beint tengdar ákveðnum þáttum starfseminnar, skal ávallt greiða 3½%, sbr. 1. mgr. 1. gr. Þó skal ekki greiða launaskatt, sbr. 3. mgr. 2. gr., af því hlutfalli umræddra greiðslna sem er á milli heildargreiðslna og greiðslna skv. 3. mgr. 2. gr. áður en umræddar greiðslur eru meðtaldar.

IV. KAFLI

Um breyting á lögum nr. 120 31. desember 1976, um tollskrá o.fl., með síðari breytingum.

10. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. gr. tollskrárlaga:

- a. Tollar á vörum í 1.–21. kafla tollskrár, sem hærri eru en 40%, lækki í 40%.
- b. Tollar á vörum í eftirtöldum tollskrárnúmerum verði 10%: 40.11.10, 40.11.20, 40.11.40, 40.11.50, 40.11.61 og 40.11.69.
- c. Tollar á vörum í eftirtöldum tollskrárnúmerum verði 15%: 84.15.10, 84.15.20, 84.19.10, 84.40.10, 84.40.21, 84.40.50, 84.40.61, 85.06.11, 85.06.19, 85.06.31, 85.06.39, 85.06.40, 85.12.49, 85.12.54, 85.12.55 og 85.12.56.
- d. Tollar á vörum í eftirtöldum tollskrárnúmerum verði 30%: 87.02.13, 87.02.14, 87.02.15, 87.02.16, 87.02.19, 87.02.21, 87.02.41, 87.02.42, 87.02.49, 87.04.09 og 87.05.09.
- e. Tollar á vörum í eftirtöldum tollskrárnúmerum verði 40%: 85.07.02, 85.07.09, 85.12.30, 85.12.57, 85.12.59, 85.15.20, 85.15.25, 85.15.30, 85.15.35, 85.15.40, 90.08.11, 90.08.19, 90.09.09, 92.11.10, 92.11.20, 92.11.39 og 92.11.40.
- f. Við upptalningu í sviga í 3. másl. 1. mgr. 1. gr. laganna bætist: Portúgal og Spáni.

11. gr.

6. tölul. 3. gr. tollskrárlaga orðist svo:

Að láta koma til framkvæmda ákvæði í fríverslunar- og milliríkjasamningum og viðaukum og bókunum sem teljast óaðskiljanlegur hluti þeirra eða fella ákvarðanir um framkvæmd þeirra úr gildi sé ákvæðum þeirra breytt, forsendur breytist eða þeir falli úr gildi.

12. gr.

Ný grein bætist við tollskrárlög er verði 40. gr., jafnframt því sem núverandi 40. og 41. gr. verði 41. og 42. gr. þeirra. Greinin orðist svo:

Ráðherra er heimilt að fella niður eða taka upp í tollskrá ný tollskrárnúmer þegar beitt er heimild í 6. og 13. tölul. 3. gr. til samræmingar, lækkunar eða niðurfellingar tolls á vöru.

Ráðherra er einnig heimilt að gera slíkar breytingar á tollskrá til þess að aflað verði nauðsynlegra tölfræðilegra upplýsinga um innflutning á einstökum vöruflokkum til landsins eða þeirra er eigi talin lengur þörf.

Samþykki Tollasamvinnuráðið breytingar á tollnafnaskrá ráðsins eða skýringum við tollnafnaskrána eða nýja tollnafnaskrá sem hefur í för með sér breytta flokkun á vörum í tollskrá skal ráðherra heimilt að gera nauðsynlegar breytingar á tollskránni, m.a. með því að fella niður eða taka upp ný tollskrárnúmer. Slíkar breytingar skulu eigi hafa áhrif á tolla eins og þeir hafa verið ákveðnir skv. lögum þessum, sbr. þó 1. mgr.

Breytingar skv. ákvæðum þessarar greinar skulu birtar í Stjórnartíðindum.

V. KAFLI

Um breyting á öðrum aðflutningsgjöldum.

13. gr.

2. málsl. 1. mgr. og 3.–5. mgr. 1. gr. laga nr. 5 27. febrúar 1982, um breytta tekjuöflun ríkissjóðs vegna ráðstafana í efnahagsmálum, og orðin „svo og að gjald skv. 5. mgr. sömu greinar skuli falla niður sé tollverð vörusendingar innan tiltekinna marka“ í 2. mgr. 2. gr. sömu laga falli brott.

14. gr.

2. gr. laga nr. 79 6. september 1974, um fjáröflun til vegagerðar, með síðari breytingum, falli brott, jafnframt því sem í stað orðanna „Gjöld skv. ákvæðum 1. og 2. gr.“ í upphafi 3. gr. laganna komi: Gjald skv. ákvæðum 1. gr.

VI. KAFLI

Um afnám verðjöfnunargjalds af raforkusölu.

15. gr.

Lög nr. 114/1985, um breyting á lögum nr. 120 31. desember 1984, um verðjöfnunargjald af raforkusölu, falla úr gildi 1. mars 1986.

VII. KAFLI

Um breyting á lögum nr. 120/1985, lánsfjárlögum fyrir árið 1986.

16. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt að taka innlend lán á árinu 1986 að fjárhæð allt að 1 475 000 þús. kr. til viðbótar heimild skv. 1. gr. lánsfjárlaga fyrir árið 1986.

17. gr.

Prátt fyrir ákvæði 3. gr. lánsfjárlaga fyrir árið 1986 skal heimild Landsvirkjunar til að taka lán á árinu 1986 eigi nema hærrí fjárhæð en 540 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

18. gr.

Prátt fyrir ákvæði 5. gr. lánsfjárlaga fyrir árið 1986 fellur niður heimild Próunarfélagsins til að taka lán á árinu 1986.

19. gr.

Prátt fyrir ákvæði 7. gr. lánsfjárlaga fyrir árið 1986 skal heimild Framkvæmdasjóðs til að taka erlend lán á árinu 1986 eigi nema hærri fjárhæð en 882 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

20. gr.

Prátt fyrir ákvæði 8. gr. lánsfjárlaga fyrir árið 1986 skal heimild Bygðastofnunar til að taka lán á árinu 1986 eigi nema hærri fjárhæð en 335 000 þús. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt.

21. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð eða taka lán, er komi að hluta eða öllu leyti í stað ríkisábyrgðar, og endurlána þeim aðilum sem nefndir eru í 17., 19. og 20. gr. með þeim kjörum og skilmálum sem fjármálaráðherra setur hverju sinni.

22. gr.

Byggingarsjóði ríkisins er heimilt að taka lán hjá lífeyrissjóðum að fjárhæð allt að 300 000 þús. kr. umfram það sem miðað er við í lánsfjáráætlun fyrir árið 1986.

23. gr.

Prátt fyrir ákvæði 25. gr. lánsfjárlaga fyrir árið 1986 skulu greiðslur úr ríkissjóði til Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga af söluskattstekjum á árinu 1986 eigi nema hærri fjárhæð en 770 000 þús. kr.

24. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Ákvæði II. kafla skulu koma til framkvæmda vegna álagningar tekjuskatts á árinu 1986 á tekjur ársins 1985.

Prátt fyrir ákvæði 1. mgr. skulu laun fyrir störf við fiskverkun og í iðnaði, sbr. 6. gr. laga þessara, vera undanþegin launaskatti frá og með 1. mars 1986.

Ákvæði til bráðabirgða.

I

Prátt fyrir ákvæði 7. gr. þessara laga skal greiða launaskatt vegna launaskattsskyldra launa fyrir mánuðina janúar og febrúar 1986 í samræmi við 1. mgr. 3. gr. laga nr. 14/1965, sbr. 1. mgr. 5. gr. laga nr. 5/1982.

II

Hafi tollyfirvöld veitt leyfi til afhendingar á vöru fyrir gildistöku laga þessara skal tollmeðferð hennar þrátt fyrir ákvæði 10.–14. gr. þessara laga miðuð við þá tolla og gjöld sem í gildi voru við leyfisveitinguna.